

Sygn. akt I ACz 1146/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2016r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Tomasz Ślęzak

Sędziowie: SA Ewa Jastrzębska (spr.)

SO (del.) Joanna Głogowska

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2016r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko D. C.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Częstochowie

z dnia 19 kwietnia 2016r., sygn. akt I Nc 116/16

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie, pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego Sądowi pierwszej instancji w orzeczeniu końcowym.

SSO (del.) Joanna Głogowska SSA Tomasz Ślęzak SSA Ewa Jastrzębska

Sygn. akt I ACz 1146/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Częstochowie zwrócił pozew (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W., reprezentowanego przez adwokata, wobec nieuiszczenie opłaty od pozwu w wymaganej wysokości (art. 130² § 1 k.p.c.).

Przewodniczący Sądu przyjął, że powód nie jest bankiem i nie można uznać, że nabycie przez niego wierzytelności stanowi czynność bankową w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe, albowiem czynność ta nie jest dokonywana przez bank, lecz przez podmiot zajmujący się przejmowaniem wierzytelności bankowych. Wobec takiego podmiotu nie ma zatem zastosowania regulacja przewidziana w art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, który jest adresowany wyłącznie do banków dochodzących roszczeń wynikających z czynności bankowych wymienionych w ustawie Prawo bankowe. Powyższego

przepisu nie można interpretować rozszerzająco przez przyjęcie, że z wypływającego z niego udogodnienia korzystać może także cesjonariusz nabywający od banku określoną wierzytelność w celach komercyjnych.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł powód, zarzucając naruszenie art. 13 ust.1 i 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014r., poz. 1025 ze zm.) – zwanej dalej w skrócie: u.k.s.c., w związku z art. 130⁽²⁾ § 1 k.p.c. przez nieprawidłowe przyjęcie, iż od pozwu nie została uiszczona należna opłata, podczas gdy dochodzona w postępowaniu należność jest roszczeniem wynikającym z czynności bankowej określonej w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy Prawo bankowe, która nie zmieniła swojego charakteru w związku z zawarciem umowy przelewu wierzytelności. Zarzucił również naruszenie art. 5 ust. 1 i 2 ustawy Prawo bankowe w związku z art. 509 k.c. przez jego błędną wykładnię i uznanie, że dochodzone przez niego roszczenie nie ma źródła w umowie kredytu zawartej przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem (...) SA. W oparciu o tę podstawę skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia oraz zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z obowiązującym w dacie zainicjowania niniejszego procesu brzmieniem art. 13 ust. 1a u.k.s.c., w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, opłata stosunkowa wynosi 5% przedmiotu sporu, nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 1.000 złotych (przepis ten wprowadzony został ustawą z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw - Dz. U. z 2015 r., poz. 1854).

Z kolei art. 5 ust. 1 i 2 ustawy Prawo bankowe określa jakie czynności należy traktować jako czynności bankowe, zaś jedną z nich jest udzielanie kredytów.

W niniejszej sprawie powód domaga się zasądzenia od pozwanego kwoty 176.869,87 zł, albowiem w dniu 19 grudnia 2014r. nabył od (...) Bank SA wierzytelność wobec dłużnika (pozwanego). Wskazał, że zobowiązanie to wynika z umowy kredytu zawartej przez pozwanego z (...) Bank SA w dniu 12 października 2010r. (k. – 3).

W świetle powyższego uznać trzeba, że powód dochodzi roszczenia wynikającego z czynności bankowej, chociaż sam stał się wierzycielem na podstawie umowy przelewu wierzytelności, na mocy której wstąpił we wszystkie prawa dotychczasowego wierzyciela.

Zasadne jest zatem stanowisko skarżącego, w myśl którego przewidziane w art. 13 ust. 1a u.k.s.c. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 14 kwietnia 2016r.) uprzywilejowanie rozciąga się także na podmioty nie będące bankami.

Znajduje ono potwierdzenie w wyjaśniającej dotychczas istniejące wątpliwości na kanwie wykładni rozszerzającej powyższego przepisu uchwałe Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2016r., sygn. akt III CZP 59/16 (niepubl.), zgodnie z którą w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (jedn. tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 128 ze zm.) do uiszczenia opłaty stosunkowej przewidzianej w art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz.U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 listopada 2015 r. do dnia 14 kwietnia 2016 r. obowiązany był każdy podmiot wnoszący do sądu pismo podlegające opłacie.

W tej sytuacji stwierdzić przyjdzie, że opłata uiszczona wraz z pozwem wniesionym przez profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 1.000 zł (k. - 44), była w prawidłowej wysokości.

Zaskarżone zarządzenie podlega zatem uchyleniu na podstawie. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 398 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO (del.) Joanna Głogowska SSA Tomasz Ślęzak SSA Ewa Jastrzębska